

РЕШЕНИЕ

№ 3996

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **3216** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на „Стар Пост“ ООД срещу Решение № 95-С-32-4/16.03.2023 г. на главния изпълнителен директор на „Български пощи“ АД.

В жалбата се развиват доводи, че исканата информация е обществена, тъй като се касае дейността на пощенски оператор и цената, която се получава „Български пощи“ АД в качеството си на оператор, извършващ универсална пощенска услуга. Поддържа, че се касае за надделяващ обществен интерес от разкриването на исканата информация, което се обосновава с разходването на средства, отпускани като субсидия от държавния бюджет. В тази връзка се поддържа, че такъв интерес представляват и данните, използвани при ценообразуването на предлаганите услуги, за да се установи на каква цена е предоставена услугата на „МИБМ Експрес“ ООД. Счита, че има право да се знае предлаганата цена по кой договор е и дали при формирането ѝ разходите се покриват изцяло от размера на получените приходи или пък са поети от ответника по жалбата със средства като субсидия от държавния бюджет.

Ответната страна - главният изпълнителен директор на „Български пощи“ АД, чрез процесуалния си представител, изразява доводи за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа

страна:

Административното производство е образувано със заявление вх. № 95-С-32/20.02.2023 г. на „Стар пост“ ООД, с което от ответната страна е поискано да се предоставят писмата на „Електрохолд продажби“ ЕАД, които постъпват в пощенската мрежа на „Български пощи“ АД от „МиБМ Експерс“ ООД, отпечатани и пликвани по кой договор се фактурират: по договор № 20 от 20.01.2017 г. за хибридни поща и по договор № 188/31.08.2016 г. за достъп до пощенската мрежа на пощенския оператор със задължение за извършване на универсална пощенска услуга. С писмо изх. № 95-С-32-2/27.02.2023 г. на „Български пощи“ АД е изискано от „МиБМ Експерс“ ООД съгласие за предоставяне на информация, съдържаща се в документи, посочени в заявлението.

Изпратен е отговор вх. № 95-С-32-3/13.03.2023 г. на „МиБМ Експерс“ ООД, с който се изразява несъгласие за предоставяне на достъп до исканата информация, тъй като представлява търговска тайна.

Последвало е издаване на оспорваното Решение № 95-С-32-4/16.03.2023 г. на главния изпълнителен директор на „Български пощи“ АД, с което на основание чл. 17, ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ е отказано предоставяне на исканата информация. Прието, че информацията не попада в обхвата на понятието обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, тъй като представлява търговска тайна по смисъла на чл. 17, ал. 2 ЗДОИ. Предоставянето на исканата информация би довело до нелоялна конкуренция между търговци. Отражено е, че информацията засяга трето лице, което е изразило несъгласие, тъй като дружествата са конкуренти на пазара на пощенските услуги и предоставянето на услуги би довело до нелоялна конкуренция и до нарушаване на принципа на равнопоставеност и свободна конкуренция по смисъла на ЗОП.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу решението е подадена в законоустановения срок и от легитимирано лице – адресат на постановеното решение и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, доколкото не е предоставен достъп до исканата информация.

След служебна проверка законосъобразността на оспореното решение на основанията по чл. 146 АПК, вр. чл. 168 АПК, съдът намира жалбата за основателна по следните съображения:

Заявлението е адресирано до „Български пощи“ АД, което безспорно има качеството на задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 1, вр. § 1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗДОИ, доколкото държавата е едноличен собственик на капитала чрез министъра на транспорта и съобщенията. В тази връзка оспорваният акт е издаден от компетентен орган, доколкото главният изпълнителен директор представлява дружеството и има задължения да се произнася по исканията за предоставяне на обществена информация. Оспорваният отказ има необходимата писмена форма по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, но липсва изискуемото съдържание по чл. 38 ЗДОИ, което е пречка да се извърши преценка дали са законосъобразни, респ. незаконосъобразни изводите на ответника, че исканата информация е търговска тайна и не представлява обществена информация.

В случая е посочено единствено, че исканата информация не е обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, но липсват каквито и да е било съображения, които са наложили приемането на този извод. Същевременно се твърди, че информацията е търговска тайна по смисъла на чл. 17, ал. 2 ЗДОИ, но това не е

основание да се приеме, че дадена информация не е обществена, а е основание последната да не се предостави. Наред с това изводът за наличието на търговска тайна се обосновава общо немотивирано твърдение, че предоставянето на исканата информация би довело до нелоялна конкуренция между търговци.

По дефиницията на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Както по – горе се отбеляза ответната страна не е изложила никакви основания защо приема, че исканата информация не попада в приложното поле на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, т. е. дали е свързана с обществения живот в страната и дали дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на ответника.

Липсват мотиви защо се приема, че информацията е търговска тайна по смисъла на чл. 17, ал. 2 ЗДОИ, според който информацията по ал. 1 (обществената информация, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти), която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Според чл. 17, ал. 3 ЗДОИ задължените субекти по чл. 3, когато отказват достъп до обществена информация на основание ал. 2, са длъжни да посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците. В конкретния случай не са изложени никакви обстоятелства, които да водят до извод за нелоялна конкуренция между търговците (не е достатъчно само наличието на отказ от страна на третите лица), а това е пречка да се извърши преценка за правилността на оспорвания акт.

В нормите на чл. 17, ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ изрично се посочва, че информацията се предоставя при надделяващ обществен интерес, което означава, че наличието или липсата на надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на тези две норми, т. е. задълженият субект следва да изложи фактически и правни основания относно този релевантен юридически факт, което задължение не е изпълнено. Необходимостта за излагане на мотиви в тази насока се подкрепя и от обстоятелството, че е въведена презумпция за наличието на обществен интерес при определени предпоставки, което е регламентирано в § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ. Посоченото следва да се обсъди от ответника, като допълнително следва да съобрази § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ.

Констатира се още, че в решението липсва отразяване кои са страните и по какъв ред са сключени двата договора, посочени в заявлението, както и основните права и задължения по тях. Това е необходимо за извършване на преценка за естеството и характера на търговските отношения, което пък е от значение да се прецени дали е налице търговска тайна и надделяващ обществен интерес.

Липсата на мотиви се явява пречка за преценка правилността на оспорвания акт, което води до извод за незаконосъобразност на оспорения акт. Преписката следва да се върне на ответника, който в 14 – дневен срок да се произнесе, като изложи мотиви при съобразяване на разясненията, дадени в настоящия съдебен акт.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК ответната страна следва

да заплати направените от жалбоподателя разноски, които са в размер на 50 лева за държавна такса. Не следва да се уважи искането за присъждане на адвокатско възнаграждение, доколкото жалбоподателят не е представяван в производството от адвокат и не се представят никакви доказателства за уговорен хонорар.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 95-С-32-4/16.03.2023 г. на главния изпълнителен директор на „Български пощи“ АД.

ВРЪЩА административната преписка на главния изпълнителен директор на „Български пощи“ АД, който в 14-дневен срок следва да се произнесе отново по заявление вх. № 95-С-32/20.02.2023 г. на „Стар пост“ ООД, като изложи конкретни мотиви в решението си.

ОСЪЖДА „Български пощи“ АД да заплати на „Стар Пост“ ООД сумата в размер на 50 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението е окончателно.

Съдия: